



Sborové OZVĚŇY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • červen 2016 • Ročník XXI

Za kolik stojíme Hospodinu?

Milé sestry, milí bratři,

takhle umírá nevinný a spravedlivý muž. Takhle zemřel Ježíš Kristus, Spasitel a Vykupitel, Boží Syn. Opuštěn, posmíván, tupen a mučen. Takhle se k Boží milosti zachovala lidská svoboda, lidská moc a lidské názory. Nezbyl ani jeden z Kristových následovníků. Petr i Jan, Jakub i další jsou schováni, hrozí jim smrt, třesou se strachy a jejich naděje, víra, budoucnost i smysl života se rozpadly. Všechno rozbili politici, kněží, vojáci, křiváci a lůza. I ty ženy stály daleko a zpovzdálí se dívaly, jak Ježíš pomalu dodýchává.

Do toho přivedla Ježíše jeho naprostá věrnost Bohu. Naprostá oddanost, důvěra, činění Boží vůle i jeho slov. Kázání na hoře, dům postavený na skále, dokonce skála samotná byla pověšena na kříž, posmívána, bita a mučena.

Takhle se lidský svět, logika a přirozenost zachovala vůči Božímu Synu. Vždyť jen ten setník, pohan jak řemen, rozpoznal, kdo Ježíš doopravdy byl a je. A došlo mu to, až když se díval na jeho mrtvé a zmučené tělo. Až když přešla temnota, jež vládla během Ježíšova umírání. Až když se roztrhla chrámová opona, jež oddělovala nejsvětější svatyni od zbytku světa.

Až na něj, ani nikdo z těch pod křížem nepochopil a nerozuměl. Měli za to, že Ježíš volal Elijáše, ale on přitom volal samotného Boha. Toho Boha, od něhož se cítil opuštěný. Toho Boha, kterému dal vše, kterému plně věřil. Jen ten setník, nepoučený a pohan jako řemen, pochopil.



Chápeš ty, co udělal Boží syn? Ten mocný léčitel, kazatel a vůdce hnutí, který mohl sestoupit z kříže a zachránit se? A který to neudělal, ale vytrval ve věrnosti Bohu, ačkoli umíral na kříži? Který se nezachránil, ačkoli tolikrát mohl?

K čemu byla a je Kristova smrt? K čemu je smrt někoho tak schopného, vlivného, dobrého, spravedlivého a prakticky užitečného? „K ničemu,“ řekne lidská logika. Snad k rozprášení jednoho hnutíčka, to je všechno.

Tak proč to ten Bůh dopustil? Proč toho Krista nezachránil?

Proč nezastavil vojáky, Piláta, lůzu nebo Ježíše samotného? Proč zrovna Ježíš? Proč nezemřel někdo méně užitečný?

Protože jenom ten Ježíš zůstal Bohu věrný od začátku až do konce. Neodchýlil se od Boží vůle, ačkoli tolikrát mohl a tolikrát zápasil. Nikdy nedal přednost lidské logice, pohledu, praktičnosti, kultuře, financování nebo sociologii náboženských hnutí. To všechno je nic, nada, před Boží mocí. To všechno je naprosté nic, ve srovnání s hříchem a vinou každého z nás. Jen si vzpomeň, kolikrát jsi vydržel v každé situaci činit Boží vůli až do konce?

A kolikrát jsi mávl rukou, že už je to dobrý? Nebo že s tím stejně nehneš? Nebo ses naštvál, že ti druzí nechápou, co jim tak skvělého chceš říct...?

Žádné objevy nesplatí, co Bohu dlužíme. Žádné pokroky technologie, umělecká díla, žádná politická zřízení ani žádná kultura nespraví ani to, co samy napáchaly. Natožpak aby zahladily jiný dluh.

I ti nejmladší mezi námi mají máslo na hlavě. Kolik vzdoru stihli za těch pár let života. Kolik vzdoru vůči lidem – a kolik vůči Bohu?

Pokračování na 2. straně

Za kolik stojíme Hospodinu?

Dokončení z 1. strany

Proto Hospodin nezasáhl do Ježíšovy svobody. Vždyť kdyby zasáhl, Ježíš by se stal jen loutkou. A oběť dirigované loutky, byť spravedlivé, je oběť k ničemu. Tím spíše, kdyby Božím zákazem na tuto oběť smíření nedošlo, protože by v ní Kristu Hospodin zasáhl.

Ze stejného důvodu Hospodin nezastavil Piláta. Nezastavil členy nejvyšší židovské rady. Nezastavil lůzu, vojáky ani utíkající učedníky. Ze stejného důvodu Hospodin nezastavuje politiky, soudce, vojáky, ani prchající, ani dnes.

Jen se předved, člověče, jak nakládáš s tou svobodou, která pro tebe tolik znamená! Ta svoboda, ze které sis vyrobil právo, dokonce mezinárodní, na desítky způsobů. Ukaž, člověče, jak jsi naložil s Božím darem svobody. Tak jako Ježíš – pro dobro všech lidí?

A tak zemřel Ježíš z Nazareta, mnohými vyznaný jako Kristus, tedy Pomazaný, tedy Mesiáš, tedy Král.

Zemřel, aby člověk snad konečně poznal, za kolik Hospodinu stojí. Za utrpení, za tupení, za posměch, za bolest, za nahotu člověka veřejně pověšeného na kříž, jenž byl zcela opuštěn všemi, včetně své rodiny a následovníků. Dokonce i za tu smrt mu stojíš. I pro tebe Kristus umřel, abys mohl mít to, co dnes máš. A aby tvé děti mohly mít zase o ždíbiček víc. A děti jejich dětí zase o ždíbiček víc. Aby alespoň někde na světě lidé mířili k pravdě, k milosrdenství, ke spravedlnosti a k Boží vůli. Abychom nemuseli žít z minulosti, v níž máme každý takové balvany, že o nich nemluvíme s nikým. Možná ani s tím Bohem ne. Abychom nemuseli pořád jenom řešit průšvihy minulosti, které nás znovu a znovu dohánějí. Ježíš zemřel, aby smířil Boha s lidmi. Aby smířil Hospodina také s tebou. Spravedlivý za nespravedlivé. Nevinný za viníky. Možná je trochu málo, že si něco tak důležitého připomínáme jen jednou do roka. Vždyť spousta lidí už ani neví, proč

se slaví Velikonoce. Tím více v rábdoby „nejateističtější zemi světa“, která si památku Kristova ukřižování uzákonila jako státní svátek. To je lidská logika, přirozenost, vůle, způsob přemýšlení a jednání. To jsou lidské názory. Prostě v sobě rozporné absurdity. I proto Ježíš zemřel. A historie si toho sotva všimla. To je smíření s Bohem? To je vykoupení našich hříchů? To je splacení našich dluhů, přikrytí naší vzpurnosti a chytráctví? Ano, přesně tak. A nás to nestálo ani korunu. Ani trošku úsilí. Ani trochu pokory, času nebo čehokoli jiného. Však se podle toho k vykoupení v Kristově smrti často stavíme – co je zadarmo, to za nic nestojí, říkáme a slyšíme. I proto Kristus zemřel. Protože právě to, co je zadarmo, je to nejcennější, co máme. Život máme zadarmo. Svobodu máme zadarmo. Rozum a myšlení. Boží zjevení. Zvěst o tolika Božích činech. Boží smíření a naši spásu. To vše máme zadarmo, protože to vše už dávno zaplatil někdo jiný. Mož-

ná si od nás za to měl Hospodin něco vzít. Asi by to bylo výchovnější, pedagogičtější.

I proto Kristus zemřel, proto trpěl, proto snesl posměšky nejhrubšího zrna, když byl nahý pověšen na veřejnosti a umíral. Jen se do toho vžijte! Za tohle Hospodinu stojím? Za tohle Hospodinu stojí druzí lidé – ti úplně všichni, kdo tu byli před námi i ti všichni po nás? I ti všichni, kteří mně tak hrozně vadí svým oblečením, chováním, prioritami nebo biologickým nastavením? Tak moc po nás touží Hospodin zástupů, všemocný a vševědoucí Stvořitel světa, který si může dělat, co chce? Tak daleko je ochoten pro nás zajít? Tolik toho vytrpět? Od těch hloupých a zlých lidí? Tak moc nás má rád? Tohle všechno pro nás Hospodin udělal? Tak hluboký je Boží soucit s námi, jeho služebníky? Až tak daleko zašel, aby nás obhájil, zachránil a vysvobodil?

Že váháš!

Amen

(Kázání br. faráře Dana Páleníka, 25. 3. 2016, Velký pátek)

Zpěváci a Pátečníci zvou mezi sebe



Úspěšně se rozvíjejí oba projekty bratra faráře Páleníka – takzvaní Pátečníci a nově také Zpěváci. S pravidelnými setkáními Pátečníků s periodicitou 1 x za 14 dnů jsme začali už vloni, letos je jednou měsíčně předcházejí Zpěváci. O obě shromáždění roste zájem, a to rozhodně všechny těší. Pokud se chtějí přidat další členové sboru, Zpěváci začínají v 18.15, Pátečníci v 19.00 hodin. Přesná data najdete na www.CCE Teplice a na nástěnce uvnitř kostela i vývěsních skříňkách sboru v ulicích J.V. Sládka a Potěminova. Budete vítáni.

Ordinace nového faráře v Zethau

V neděli 13. března po bohoslužbě se sedm stařečnických členů našeho sboru vydalo do Zethau, kde se konala ordinace nového faráře v Muldě, Helbigsdorfu, Zethau a okolí, Benjaminu Filipa, který vystřídal Daniela Wüsta.

Mlha všude, kam se podíváš. Na vrcholcích Krušných hor i v podhůří, na zpáteční cestě ještě „vylepšená“ tmou tmoucí. Proto jsme do Zethau dorazili o něco později. Nelitovali jsme. Slavnostní ceremonie byla velkolepá. Kostel zaplněný do posledního místečka, zdravotce kolegů, hostů i členů sboru nebraly konce. Za nás shromáždění pozdravila a novému faráři popřála Boží vedení, ochranu a blízkost kurátorka Věra Grögerová. Neformálně se přidal i náš farář Dan Páleník. Oba noví kazatelé jsou mladí, a tak lze předpokládat, že přátelství mezi oběma sbory se bude rozvíjet i nadále.



O partnerských vztazích se Zdeňkem Šplíchalem



V sobotu 23. dubna jsme měli možnost poslechnout si zajímavou přednášku kazatele Církve bratrské z Plzně Zdeňka Šplíchala. Tématem byl „Růst v partnerství“. Postřehy ze života a služby kazatele byly opravdu bohaté a příkladné a bez nadsázky platí nejen v partnerském svazku, ale i při komunikaci v rodině, na pracovišti i ve sboru. Kdo přišel, určitě nelitoval. Děkujeme!

Zbývá dodat, že naši delegaci tvořili kromě již zmíněných sestry kurátorky Věry Grögerové a faráře Dana Páleníka, Jana Matuchová, Gyöngy Šuleková a její vnučka Kayla, a dále Dana Kroupová a Ladka Richterová s fotoaparátem.



Ze života sboru Českobratrské

Zlatá promoce dr. Vlastičky Kittlerové



Milí přátelé,

dne 16. dubna jsem měla vzácný a neobvyklý zážitek, o který bych se s vámi chtěla podělit. Byla jsem totiž přítomna promoci své maminky MUDr. Vlasty Kittlerové. Napadá vás, jak je to možné? Odpověď je jednoduchá, byla to „zlatá promoce“, tedy promoce po padesáti letech, kterou zorganizovala Karlova Univerzita v Praze pro své bývalé studenty při příležitosti oslav spojených s výročí Karla IV. Absolventi roku 1966 tak měli možnost znovu stát ve Velké aule slavného Karolina a zažít ceremonii, která tehdy odstartovala jejich profesní život.

Promoce byla rozdělena do dvou skupin, v první se sešli absolventi Matematicko – fyzikální a Pedagogické fakulty, ve druhé absolventi Přírodovědecké fakulty, Lékařské fakulty v Plzni a 2. lékařské fakulty. Slavnostní

atmosféru, která na vás dýchne už ze samotných prostor, ještě umocní příchod zástupců univerzity v talárech s insigniemi, včetně pedelů s žezlem a česká hymna znějící z varhan. Následovalo představení absolventů



jaké plány má univerzita do budoucna a jakých projektů, domácích i zahraničních bude součástí. Za zvuku studentské hymny Gaudeamus igitur byla slavnostní ceremonie ukončena. Absolventi si z ní odnesli pamětní listinu a jistě si i oživilo mnoho vzpomínek, ať už na studium nebo na následující léta. Vždyť 50 let je v lidském životě dlouhá doba, která přinese mnoho zážitků, změn, starostí, radosti, smutku a někdy i bolesti. Během padesáti let člověk, a lékař obzvlášť, učiní spoustu rozhodnutí, která ovlivní jeho samotného i životy druhých lidí, a někdy je volba velmi těžká. Jsem na Tebe hrdá, maminko, že jsi udělala tolik dobrých rozhodnutí a ovlivnila tak můj i mnoho dalších životů tím nejlepším způsobem, jako lékař i jako přítel. Za nás za všechny Ti děkuji a přeji mnoho zdraví a radosti do dalších let.

Jana Pešková

a proslov prorektorky, který přibližoval tehdejší dobu – politickou situaci a poměry na univerzitě. Za studenty promluvil stejný student jako před 50 lety. Poděkoval alma mater za vzdělání a vzpomněl i na rodiče, kteří tehdy slavnostnímu aktu pyšně přihlíželi, zatímco dnes jsou přítomni potomci absolventů. Od děkana Přírodovědecké fakulty jsme se na závěr dozvěděli,

Chlapi se úctyhodně drží. Připravují 80. setkání

Na podzim letošního roku si připomeneme s Boží pomocí již devátý rok našeho pravidelného měsíčního ekumenického setkávání. Scházíme se v průměrném „apoštolském“ počtu dvanácti chlapů. Na posledním dubnovém setkání jsme se sešli v počtu šestnácti mužů s touhou diskuze o tématech, vážných i odpočinkových, dotýkajících se biblických i životních pravd. Shodli jsme se na tom, že nejde toliko o témata, ale o to být spolu a mít radost z chlapského

společenství. Myslíme i na ty, kteří se nemohou z různých důvodů setkání zúčastnit. Milan Pekárek a Honza Dudys navštívili v litoměřickém Hospici našeho milého Willyho Grögera, který se aktivně podílel na založení našeho chlapského setkávání a nevynechal žádné setkání, pokud mu to zdraví dovolilo. Willy, jsme s Tebou! V červnu se uskuteční 80. setkání chlapů a z „nepochopitelných“ důvodů se těšíme na setkání další.

Roman Gaudyn



Pozdrav z Litoměřic

Náš milý bratr Willy Gröger se zotavuje po komplikované operaci žlučníku v Hospici sv. Štěpána v Litoměřicích. Pravidelně jej navštěvuje manželka Věrka a také dcera a vnuci s rodinami z Prahy. Byli za ním i někteří členové sboru a také bratři faráři Jan Opočenský a Zdeněk Bárta. Od poslu víme, že je v duchu s námi a my se za něj jednotlivě i společně modlíme.

Milý Willy, všichni Teplícti Tě moc zdraví a přejí Boží blízkost a zdárné uzdravení.

Farní zahrada prokoukla

Na sobotu 7. května jsme vyhlásili úklid farní zahrady. Úderem 9. hodiny dopolední se nás sešlo 13 a hnedka jsme se pustili do práce.

Eva Andrejsová báječně posekala obě zahrady, Milan Jancyk s Vlastíkem Vondráčkem se postarali o likvidaci břechtanu z fasády fary a zastřížení živého plotu, naše kurátorka Věra Grögerová, sestra Filipová, Dana Kroupová, Dana Gaudynová a Růženka Jancyková se chopily košat a hrábí, bratr farář byl vidět všude. Roman a Radovan Gaudynovi se věnovali plotu u kompostu. O něco

malinko později se k nám přidali ještě Vlastička Kittlerová a sestra Šuleková. Do sběrného dvora putovaly dva plné přívěsy klestí, větví, starého listí a všudypřítomného prachu. Krátký čas byl i na společnou kávu na sluníčku. Za tři hodiny se farní zahrada změnila k nepoznání a ona nám tu péči vrátí. Udělali jsme kus poctivé práce a rozloučili se s dobrým pocitem.



Rozloučili jsme se s bratrem Jaroslavem Jancykem



V pondělí 2. května jsme se v modlitebně rozloučili s nejstarším členem sboru Českobratrské církve evangelické bratrem Jaroslavem Jancykem. Zemřel po dlouhé nemoci ve věku nedožitých 97 let. Když mu zdraví přálo, nechyběl na žádné nedělní bohoslužbě, jeho milá a laskavá tvář se objevovala i na každé sborové akci. Bohoslužbou na jeho památku posloužili bratři faráři Jan Opočenský a Dan Páleník, za sbor promluvila sestra kurátorka Věra Grögerová. Foto: Daniel Alinče

Zpráva o životě sboru obou farářů

Za bratra Jana Opočenského

Vycházím čistě z materiálu shrnujícího práci kazatele v r. 2015, jež jsem obdržel při předání sboru: Konala se tato setkání: Biblické hodiny (cca 5 zájemců), bohoslužby, setkání mužů (cca 12; 1x měsíčně) a žen (2x za rok), děti s maminkami (1x-2x měsíčně), mládeže, konfirmační příprava, setkání v MŠ Fráni Šrámka (Amálka i děti). Proběhl také „Den dětí“ na sborové zahradě a Noc kostelů.

Za bratra Dana Páleníka

Nový farář byl zvolen k nástupu 6. září, de facto došlo k nástupu o týden později, neboť nebylo kde bydlet. Osmého listopadu pak proběhla slavnostní instalace.

Navzdory stavebním úpravám na faře i v kostele začalo v listopadu setkávání dětí: V loňském roce celkem 4x v počtu průměrně 9 dětí z pěti rodin. Děti kromě přípravy vánočního divadla začaly procházet evangeliem podle Lukáše, učily se modlitbě a učily se nové písně ze zpěvníku Svítá. Od října se obnovilo také setkávání střední generace, oficiálně nazvané Pátečníci. Setkávali se jednou až dvakrát měsíčně (celkem 4x) v počtu obvykle kolem 10; kromě písní, rozhovorů a sdílení se věnovali a věnují Apoštolskému vyznání víry. Pokračovala setkání mužů: od září do prosince čtyřikrát na různá témata od Přátelství v Bibli až po fotografie z Israele; účast cca 12; dvakrát se uskutečnilo ekumenické setkání žen.

Ve sboru se pravidelně schází také mládež. Ačkoli mládežníků je ve sboru nemálo, obtížně se hledal a hledá vhodný termín, neboť v podstatě všichni dojíždějí do škol mimo Teplice. Účast kolísala od jednoho do osmi mládežníků, setkání se loni uskutečnilo celkem 8.

Pokračovaly také biblické hodiny: Počet účastníků od konce září pomalu narůstá, nyní kolem osmi. Rostoucí oblibě se těší také výklady z těchto hodin visící na internetových stránkách, kde se k nim dostanou i ti, kteří v domluvený čas nemohou přicházet. Probrali jsme knihu Ester a nyní se věnujeme evangeliu podle Marka, setkání proběhlo 11.

Každou neděli probíhaly tradiční bohoslužby od



9:30 s průměrnou účastí kolem třiceti lidí. Věnovali jsme se zejména knize proroka Malachiáše a adventním a vánočním oddílům. Bohoslužby adventní

a vánoční zaznamenaly tradičně vyšší účast i kvůli různým koncertním vystoupením. Zvláštní bohoslužby se pak konaly např. na Boží hod vánoční.

Podarilo se oživit, rozšířit a udržovat aktuální webové stránky sboru, které užívají také lidé mimo teplický sbor i ČCE.

Z jednorázových událostí proběhl v tomto období ve spojení se sborem jeden pohřeb, oslava a připomínka 17. listopadu, vánoční hra dětí z MŠ Fráni Šrámka.

Zhruba v polovině loňského roku začala také rozsáhlá renovace fary – došlo na vymalování vnitřních prostor, broušení parket, rekonstrukci koupelny a kuchyně i na část opravy elektrických rozvodů.

SALÁR

příjem za měsíc	salár 3 %	salár 4 %	salár 5 %
10 000 Kč	3 600	4 800	6 000
12 000 Kč	4 300	5 700	7 200
15 000 Kč	5 400	7 200	9 000
20 000 Kč	7 200	9 600	12 000
25 000 Kč	9 000	12 000	15 000
30 000 Kč	10 800	14 400	18 000

Číslo účtu sboru ČCE v Teplicích je: 2100220448/2010

Zpráva kurátorky o životě sboru v roce 2015

1. Te 5, 16 – 18

**Stále se radujte, v modlitbách neustávejte.
Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle
Boží v Kristu Ježíši pro vás.**

Bratři a sestry,

uplynulý rok 2015 byl snad tím nejrušnějším rokem v posledních letech života sboru. Ano, br. f. Opočenský byl ochoten sloužit sboru na polooviční úvazek ještě další rok, až do 30. 10. 2015. Čas se ale krátil. Po usilovném hledání vhodného kandidáta se podařilo pozvat na kazatelnu br. faráře, tehdy ještě vikáře Dana Páleníka. To bylo 11. ledna 2015. Jeho kázání oslovilo celý sbor, a tak se staršovstvo snažilo. Početná delegace se v neděli 1. března zúčastnila bohoslužeb v Praze – Strašnicích a po nich se uskutečnil důležitý rozhovor – br. Páleník nás ubezpečil, že zůstává naším aktuálním kandidátem, ale rozhodující slovo bude mít vikariátní komise v polovině června.

O měsíc později se staršovstvo sešlo s bratrem, už farářem Danem Páleníkem, aby společně prodiskutovalo všechny body povolávací listiny pro seniorátní výbor a SR. Následovalo předání fary, sboru, kanceláře a od 6. září 2015, po řádné volbě, má evangelický sbor v Teplicích opět svého pastýře. Jsme naplněni hlubokou vděčností Bohu, že vyslyšel naše prosby, naše modlitby. A tak prosíme i nyní, aby Pán Bůh provázel bratra faráře svým požehnáním, aby se mu práce ve sboru dařila, aby byl v Teplicích i osobně spokojen.

Jak jsme se na příchod nového faráře připravovali? Rekonstrukce fary byla v plánu, žádost o dar Jeronýmovy jednoty podána, ale nová situace žádala pustit se urychleně do práce. Velké díky patří bratřím M. Jancykovi, P. Jirsákovi, Vlastimilu a Vítkovi Vondráčkovým, Pavlu a Janu Spodniakovým, Romanu a Radovanu Gaudynovým. Úklidových prací se spolehlivě ujaly naše sestry bez rozdílu věku. Zejména sestře Richterové děkuji, nejenže pomáhala uklízet, ale ještě stačila pořídit bohatou fotodokumentaci průběhu celé rekonstrukce fary pro Sborové ozvěny. Začátkem září se br. farář mohl, i když za ztížených ještě podmínek, nastěhovat.

Dar z Jeronýmovy jednoty přišel, a tak se mohou vyměnit okna (výměna právě skončila). Ještě zbývá opravit balkony a zateplit prostor u půdy. Na opravu fary byla vyhlášena i sborová sbírka, ale největší úsporu představují všechny práce vykonané svépomocí našich bratří. Za celý sbor teď mohu říci alespoň: „Bratři, děkujeme.“ Ale děkujeme především Bohu za to, že jim dává sílu, zdraví a vytrvalost.

Slavnostní okamžiky – ordinace a instalace.

Ordinaci sedmi nových farářů provedl 18. října 2015 v Praze – Střešovicích synodní senior Joel Ruml, kázal náš farář Dan Páleník. Slavnostní instalace f. Dana Páleníka se konala 8. listopadu 2015 v Teplicích. Celý Ústecký seniorát prožíval s teplickým sborem velkou radost. Na odpolední shromáždění



se sjelo velké množství milých hostů: f. Aleš Mostecký ze Dvora Králové, Páleníkův mentor, Pavel Klinický z Prahy – Strašnic, kde Dan Páleník vyrůstal, i náš bývalý farář Jan Opočenský a faráři Ústeckého seniorátu se sestrou seniorkou Martinou Šerákovou v čele, do jejichž rukou složil náš nový farář svůj slib. Slavnostní atmosféru umocnilo ještě vysluhování sv. Večeře Páně. Byla to požehnaná neděle, provázená od rána i sluníčkem. Hosté měli možnost ještě setrvat v osobních rozhovorech při bohatém občerstvení, které s láskou připravily naše sestry. Konečně se mohl br. farář věnovat své práci, seznamovat se se zvyklostmi sboru, poznávat a hledat nové možnosti a způsoby práce s dětmi, mládeží a s celým sborem. První smutná povinnost pro nového faráře přišla záhy – 13. 11. 2015 zemřela věrná členka sboru s. Daniela Alinčová. Zůstane nám v paměti všem, kdo jsme ji znali.

Ještě se vraťme v kalendáři zpět: 21. 6. 2015 se konala konfirmace Filipa a Martina Blažkových s br. f. J. Opočenským. 600. výročí upálení Mistra Jana Husa jsme si připomněli společně s ČCH a Církví adventistů sedmého dne v kostele sv. Bartoloměje. Podzimní ekumenické setkání žen se konalo v sobotu 24. 10. 2015 jako už tradičně: Dopoledne hovořila ředitelka Hospicu sv. Štěpána v Litoměřicích Mgr. Monika Marková na téma „O duchovních potřebách nejen v závěru života.“ Odpoledne, po společném obědě, následovala tvořivá dílna pod vedením s. Dany Gaudynové. Ekumenické setkání mužů jsou stále pravidelně každý měsíc v pátek v režii br. Romana Gaudyna. Výročí listopadových událostí roku 1989 jsme si tentokrát připomněli společně s ČCH v úterý 17. 11. 2015. Hostem byl Mgr. Ing. Jan Kasal z KDU-ČSL, dětem se věnovala farářka ČCH Daniela Klimešová s manželem a nakonec jsme se všichni vydali s rozsvícenými lampiony na Benešovo náměstí, kde 11. 11. 1989 začaly eko-

logické demonstrace v Teplicích.

Adventní čas jsme prožili opět radostně, už proto, že se na něm podílelo tolik dětí: dětský soubor z Bystřan a děti z naší nedělní školy. Koncert manželů Valtových a jejich hostů ani tentokrát nechyběl a Vánoční hra mládeže v režii Vítky Vondráčka byla opět výborná. Největším překvapením na samém začátku adventu byl obrovský, až k samému stropu modlitebny sahající ozdobený vánoční strom. Zásahu na něm měla opět skvěle sehraňá parta bratří Jancyka, Jirsáka, Gaudyna, Vondráčka a jejich rodin. S tím je ovšem spojena i nesnadná práce takový obrovský strom odstrojit, zlikvidovat a uklidit po něm. Děkujeme, vážíme si toho. Vánoce jsme prožili v pokoře a tiché radosti.

V nedělních ohláškách se dovídáme, kdo má nebo bude mít v týdnu narozeniny. Připomeňme alespoň nejvýznamnější jubilea našich členů: 80. narozeniny vloni oslavily s. H. Hulhová a J. Matuchová, sestry J. Horáková a MUDr. M. Stará 85, s. Matějková 90 let a s. Sládková-Placáková 95 let. K nejstarším členům sboru patří manželé Jancykovi: s. Lydie loni oslavila 88. narozeniny a díky svému synovi je pravidelnou účastnicí bohoslužeb. Jejím manželovi, br. Jaroslavu Jancykovi bylo loni 4. 6. 96 let.

Bratři a sestry, všechny podklady pro tuto zprávu jsem spolehlivě čerpala z našich Sborových ozvěn, které vydává sestra Ladka Richterová. Je to nedocenitelná služba pro sbor. Sborové ozvěny jsou živá kronika našeho sborového života. S. Richterová je zapisovatelkou při schůzích staršovstva, každý presbyter dostává od ní perfektně zpracovaný zápis schůze. Žádnou událost sboru i mimo sbor nenechá bez fotodokumentace, jak můžete sledovat i ve venkovní vitríně u vchodu do kostela. Navíc ještě donedávna zastávala službu v kuchyňce, po odchodu Dáni Alinčové sama. Opravdu se nenajde nikdo, kdy by ji alespoň zde vystřídal? Milá Ladko, můžeme říct jen: Děkujeme.

Jménem staršovstva děkuji všem, kteří se jakkoli podílejí na chodu sborového života. Obzvláště děkuji sestřím R. Jancykové a L. Jirsákové za to, že střeží a spravují sborové finance. Sestřím J. Horákové a J. Matuchové za jejich pastorační službu. Děkuji bratru faráři za jeho trpělivost a pochopení, věřím, že po přejetí všeho nepohodlí spojeného s nutnými pracemi, bude teplická fara příjemným místem (nejen) k bydlení. Děkuji celému staršovstvu za jeho pracovitost a svornost. Děkuji celému sboru za jeho věrnost a obětavost v uplynulém roce. S vděčností a pokorou v srdci můžeme říci, že rok 2015 byl opět rokem od Boha požehnaným. Děkujeme společně jeden za druhého, za náš sbor, za celou naši církev a prosíme našeho Pána, aby nás přidržoval na cestě víry, pokory, naděje a lásky.

Na závěr si přisvojme slova z 1. listu Petrova, 4,10: *Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal. Tak budeme dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti.* **Věra Grögerová, kurátorka**



Zveme k účasti na bohoslužbách i dalších setkáních

sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích,
J. V. Sládka 2006/16

Kancelář sboru ČCE v Teplicích,
mobil br. farář Mgr. Dan Páleník 737 437 107
č. ú. 2100220448/2010

POZVÁNÍ

Pravidelná shromáždění

• neděle	9.30 hodin	bohoslužba
	10.00 hodin	nedělní škola pro děti
<i>po bohoslužbě neformální posezení v presbyterně u kávy a čaje</i>		
• úterý	16.30 hodin	biblická hodina
	18.15 hodin	děti
• pátek večer	se scházejí střídavě muži a pátečníci	
• sobota	18.30 hodin	setkání mládeže

Máte-li možnost,
sledujte dění ve sboru ČCE také na internetu:
www.teplice.evangnet.cz



Sbor ČCE Teplice



10.06.16 NOC KOSTELŮ

*Jeho brány zůstanou ve dne otevřené,
NOC tam už nebude.* Srov. Zj 21,25

NOC KOSTELŮ 2016

Českobratrský evangelický sbor,
J. V. Sládka 16, Teplice

pátek 10. 6. 2016

Program:

- 18.00 – zahájení – br. farář Dan Páleník
- 18.15 – vystoupení dětského pěveckého sboru ze ZŠ Bystřany
- 19.15 – Duchcovský pěvecký sbor, sbormistryně Jana Moravcová
- 20.00 – koncert Brixho komorního souboru
- 21.00 – vystoupí manželé Valtovi a jejich hosté

Srdečně zveme veřejnost k návštěvě našeho kostela i farní zahrady, kde bude pro děti připravena trampolína

WWW.NOCKOSTELU.CZ

SLAVÍME 90 LET ZALOŽENÍ TEPLICKÉHO EVANGELICKÉHO SBORU

Neděle 11. září 2016

Z programu:
dopoledne se koná slavnostní bohoslužba s kazatelem, synodním seniorem Danielem Ženatým, výstava ze života sboru, odpoledne setkání přátel a příznivců sboru ČCE v Teplicích a jejich vzpomínání, děti budou mít zvláštní program. K dispozici bude Almanach k 90. výročí založení sboru.

